

1 брой на вестник “Сияние”

Заглавна страница

Към читателя с любов

Пред вас е първият електронен брой на вестник “Сияние.”

Той не прилича на много други вестници. Партийните ежби, политическите страсти, развихреното властогонство и службацина, кариеристичните домогвания - всичко това е чуждо за духа на съдържанието му.

Самите букви на вестник “Сияние” имат свое излъчване и крият символика.

С - светлина,
И - истина,
Я - яснота,
Н - нравственост,
И - искреност,
Е - единение.

На книжният пазар, първият му брой излезе през месец октомври 1992 година. Той беше патентован и влезе в международния каталог под номер 1310-3903.

Тежкото време оказва влияние върху това семе, което беше посадено, но не можа да порасне и да изкласи. Сега, ще започне да расте и да даде клас.

Вестникът ще черпи вдъхновение от народния живот, ще служи за духовното усъвършенстване на човека. А какво всъщност значи усъвършенстване - изграждане на добродетели. Ще бъде вестник за душата и нейното право да се надява, да вярва и обича, творейки Добро.

“Сияние” ще бъде вестник за Наука, Философия и Религия, защото знаем, че Науката изследва творението, Библията ни насочва към Твореца, а Философията ни открива пътя към Мъдростта.

В него ще намерят място ония материали, които говорят за силата на духа и вярата, за нравствената красота на човека.

Вестник “Сияние” ще излиза един път месечно, като статиите в рубриките му ще бъдат добавяни.

Читателите на вестника могат да станат и негови съавтори, като изпращат материалите си на адрес sdvb@abv.bg

Добре дошъл скъпи приятелю, в първи брой на електронното издание на вестник “Сияние”!

На добър път!

Редакционна колегия:

Мария Герасова, Петър Граматиков, Иван Миленов, Цецилия Дженкинс
Дизайн: Таня Темелкова

1. Психика, природа здраве

Упражнения, които ще подобрят самочувствието и външността ни

1. КОГАТО СЕ ЧУВСТВАТЕ МНОГО УМОРЕНИ, легнете на пода, протегнете се с всички сили, търкаляйте се - правете това два пъти на ден.

2. ЗАТВОРЕТЕ ОЧИ. Можете да произнасяте нещо от този род: “В небето ясно слънце грее. Над мен сияе небето. Природата е спокойна, тя управлява света. Аз, като дете на природата се намирам в хармония с Вселената.”

3. АКО ИМАТЕ КЪЩНА РАБОТА седнете върху стол като седяща египетска статуетка. Ръцете си положете с длани надолу върху бедрата.

4. БАВНО НАПРЯГАЙТЕ ПРЪСТИТЕ НА КРАКАТА СИ, а след това ги отпуснете. Правете го бавно, като се надигате нагоре с всички мускули на тялото си,

докато стигнете до шията. След това бавно изпълнете кръгови движения да главата, като че ли ви е футболна топка. Повтаряйте на своите мускули: “Отпочивайте спокойно. Отпочивайте спокойно.”

5. УСПОКОЙТЕ НЕРВИТЕ СИ С БАВНО И РАВНОМЕРНО ДИШАНЕ. Индийските йоги са прави, че ритмичното дишане е един от най-добрите начини, за успокояване на нервите.

6. ПОМИСЛЕТЕ: за бръчките и гънките на своето лице и ги погладете. Отпуснете бръчките между веждите възникващи,

когато се мръщите. Също и гънките между ъглите на устните. Правете това два пъти дневно.

Моят съвет: Когато сте много уморени, след изминалия ден, седнете на любимото си място, в съседство с ваза, в която сте поставили здравец. Той ще ви зареди с енергия и освежи.

2. Кой, кога и защо?

Всичко започна от тук

Една сутрин в 5 без 10 минути, се събудих внезапно. Чувствах се много неспокойна. Изведнъж, пред очите ми се появи голям, цветен екран и бързо, като филмова лента, премина природна картина с ниски дървета и растителност, големи, сини върхове и вулканични катери. Картините се редуваха. Всичко продължи около 5 минути. След това изчезна и пред очите ми се появи мрак.

Усетих изтръпване първо на дясната си ръка, след това на лявата. Мускулите на лицето ми също изтръпнаха. Уплаших се и опитах да стана от леглото. Оказа се, че краката ми бяха вдървени. Ослушах се и започнах да напрягам слуха си, защото чух около себе си нещо като жужукане на насекоми. Почувствах боцкане и смъдене в

очите си. Долових нечие чуждо присъствие. Отворих ги и видях много красив образ на мъж, а до него още един по-нисък, с продълговата, гола глава. Високият, беше насочил към очите ми приспособление като тръба. Въртеше го и гледаше през него.

Чух следният разговор между двамата: “Лещата има силен интензитет на проходимост, а ретинната повърхност е със силна, концентрирана способност.

- Погледни повърхността на очната ябълка! Блясъкът е твърде силен - продължи другият. Силата от магнетизма е достатъчна, но е в закърняло състояние. Натисни пластинката на въздушните компоненти, освободи психическия център!”

Пред очите ми стана тъмно и отново светло. Намирах се в спокойно, не променено положение. Отново почувствах леко замъгляване и сърбеж в очите. Погледнах пред себе си силуетите. Те придобиха небеснобял, прозрачен отблясък и изчезнаха.

През целият ден се чувствах отпаднала и неразположена.

Теодора Кръстева

3. Страница за теб - нашето бъдеще

Присъдата на Златоуста

Това било много, много отдавна. Тогава, в Цариград архиепископ бил Св. Йоан Златоуст.

Един селянин от едно близко до Цариград село продал нива на свой съселанин. Купувачът отишъл на нивата да я оре: орал, орал, орал и изорал един казан с жълтици. Той отишъл при продавача и му рекъл:

- Побратиме, изорах на нивата, която ми продаде, казан жълтици: ела да си ги вземеш, защото са твои!

- Тия пари не са мои - казал продавачът. Ти си ги изорал, трябва да ги вземеш!

- Не са мои! Аз купих от теб нивата, а не парите, те са твои, ела да си ги вземеш!

- Побратиме, аз съм ти продал нивата и всичко, което е по нея, камъни ли е, земя ли е, всичко е твое, аз не се меся вече в тази нива.

Така, те се препирали дълго. Единият викал: твои са, другият: не са мои. Не могли да се погодят. Решили, да отидат при Св. Йоан Златоуста и той да отсъди на кого са парите.

Когато отишли при светеца, купувачът се поклонил до земята и рекъл:

- Купих от този човек една нива и като отидох да я ора, изорах в нея един казан жълтици. Сега го моля да дойде и си вземе парите.

- Аз съм му продал нивата и не се меся вече в нея - добавил продавачът.

- А пък аз от теб купих нивата, а не и парите. Тези пари са били там, още когато ти си работил нивата, затова те са твои, вземи си ги!

Св. Йоан като видял, че и двамата са много праведни, и нито единият от тях не искал да вземе парите,

а по право се дават на друг.

Обърнал се към продавача и го попитал:

- Имаш ли си някое детенце?

- Имам - отговорил той.

- А ти?- запитал купувача.

- И аз имам.

- Видяхте ли сега - продължил Св. Йоан - на кого са парите в нивата? Вие се трудите и печелите за децата си, а изораните пари са на децата ви. Вземете ги и ги разделете между децата си, и живеете братски.

Селяните си отишли доволни. Един търговец, който присъствал при съденето, казал на Св. Йоан:

- Колко са глупави тия човеци - не съдят, че единият е взел парите, а за това, че нито един от тях не ги иска.

А Св. Йоан го попитал:

- По вашия край има ли деца?

- Как да няма.

- Имате ли плодородие, птици, говеда, овце?

- Всичко е дал Господ, от всичко си имаме.

- Е, побратиме - казал му Св. Йоан. - Господ ви държи живи, заради децата ви, защото те са невинни, а не заради вашите кривини.

4. Литературен калейдоскоп

Вселенска любов

Любов, скитнице скрита,
от майка омесена пита.

Очаквах те в сърцето си лудо
ти, всичко градиш и твориш
ти, просто си чудо.

Очаквах те, жива и земна,
ти, днес си ни толкоз потребна.

Очаквах те, в утро лъчисто,
окъпана, с нафор пречистена.

Очаквах те, скъпа и песенна,
в надежда в дните ми есенни,

очаквах те хубава, писана,
в часове на християнската истина.

Очаквах те бедна, богата,
в пролет и късен игнажден.

Очаквах те, да дойдеш в сърцата ни
макар и в друго прераждане.

Любов, ти тука си днеска
и в багри в сърцата лъчиста.

Ти стих си и песен, и вопъл и фреска,
ти, толкова чиста,

ти, толкоз Вселенска.

Виолета Дулчева

Как Крали Марко си изгубил силата

След като видял, че няма вече юнаци, с които да мери силата си, казал, че срещу Бога може да излезе.

Чул го Бог и се превърнал в старец, като сложил в една торба шепа пръст. Минал покрай него Крали Марко и старецът го помолил да му повдигне торбата. Крали Марко опитал с върха на колчето, то се счушило.

Слязъл от коня и опитал пак, но не можал. Попитал: “Какво толкова тежко има в торбата, старче?” А той отговорил: “Човешките мъки и неволи, на цялата църна земя.

Митко Тодоров

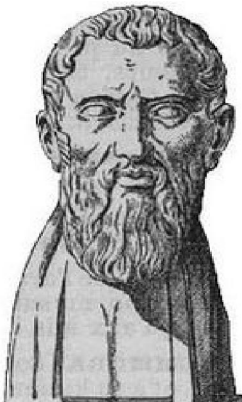
Весел гръмотрън

Разширявам тесногърдия
 Мумуфицирам крилати идеи
 Въръждавам със спокойствие
 Душа под наем търси хазаин
 Боксониера търси семейство лилипути
 Търся мъж - може безличен, но паричен
 Уреждам място под слънцето в пустинята.
 Жена с форми, търси мъж със съдържание
 Заменям богата старост с бедна младост
 Продавам няколкократно ползвана булчинска рокля

Радослав Вутов

5. Историята и философията

Епихейремите на Зенон

Зенон от Елея е третият виден представител на философската школа. Той е ученик на Параменид, а според някой свидетелства, осиновен от него. Посочва се, че заедно с Параменид е посетил Атина, където блеснал със своите философски познания. Той се отличава със спекулативните си разсъждения и начин на водена на спор. По-голямата част от своя живот прекарва в родния си полис Елея. Зенон загива в борба с тиранин. Ползва се с голяма популярност. Почти всички древни автори говорят с искрено уважение и респект за неговото философско дело. Той е писал в проза. Византийският автор Свида, посочва заглавия от съчиненията на Зенон - “За природата” и “Против философите”, в които се оспорват идеите на питагорейците. Запазени са четири фрагмента от произведенията на елейския мислител, “За природата” - цитирани от древните автори.

Основните идеи на учението на Зенон, съвпадат с тези на Параменид. В трактатите си “параменид”, Плутон свидетелства, че в действителност, Зенон е написал същото, което и неговия учител. Защото докато Параменид обосновава тезата за единността /еднородността/ на битието /съществуващото/, то неговият ученик отрича наличието на множеството. Подходът на пръв поглед е различен, но в действителност се обосновава на един и същи философски принцип - принципът на битието, като единствено съществуващо.

Главните усилия на Зенон са насочени към обосноваването на идеите на Параменид и опровержението на онези схващания, които противоречат на тях. Зенон си поставя за задача да докаже, че определенията на неговия учител не са абсурдни схващания, а научни възгледи и сериозни проблеми на философската мисъл. В по-широк план и във връзка с това, Зенон подлага на критика общоприетите мнения и представи за света.

Фактът, че Зенон се заема с обосноваването на сериозността и научността на идеите, е твърде показателен. Той свидетелства, че елейската идея за битието е намерила известно разпространение и добър прием в научните сфери и среди на античното общество, и същевременно изглежда е предизвикала редица възражения. Защото в качеството си на оригинално схващане, тя поставя редица въпроси и заедно с това мотивира задължението да им се намери някакво разрешение.

Аристотел, според свидетелството на Диоген Лаерций, нарекъл Зенон, основоположник на диалектиката, както Емпидокъл, на реториката. И наистина, елейският мислител е видна фигура в тази област. Неговата диалектична дейност олицетворява онзи период от историята на научното познание, когато философските идеи не само се полагат като общи положения, но се подлагат на сравнително разпространен и задълбочен анализ.

Неин конкретен резултат е полагането на основите на т. нар. субективна диалектика, която допринася твърде много за обогатяване на диалектиката изобщо.

Диалектиката на Зенон Елейски, е основава на няколко общи положения, характерни за цялата школа. Тя изхожда от противното т.е. чрез доказването на истинността на тезата. Достоверността на тезата, се обосновава не само по себе си, а посредством неистинността на противоположната теза или теоретично положение. В този неин смисъл, диалектиката на философа се нарича отрицателна диалектика.

Основните положения на отрицателната диалектика, намират конкретно приложение в доказателствата, приведени против философските идеи на движението.

Следва

6. Духовни простори

Да разширим владенията на доброто

Как да станем по-добри

Напоследък, нещо ни кара да бъдем по-добри. Дали това е наше желание, или предизвикателство от времето, което живеем?

Вероятно и двете.

Но какво ни липсва да бъдем щастливи? Защо замлъкнаха песните, хората и ръчениците? Духовно обединяване на нацията, а в основата на това студенина в общуването ни, липса на любов, доброжелателност, доверие, човечност. Няма я вече истинската любов. Взаимопомощта остана като символ на човешката добродетел, плодовете на проявление липсват. Търсим духовна храна - реално не намираме. Къде е вратата на човека в доброто - всепобеждаваща истина? Осъзнахте ли, че лошите обноси не предвещават нищо добро. Нужни са повече коректност и внимание в семейството, работата, на улицата, автобуса или на чашка кафе.

Има ключ, с който можем да отворим сърцето си. Той е промяната в нашето мислене, а това ще стане след като започнем да опознаваме себе си. Ежедневно

контролираме всяка своя мисъл и действие. Не прави това, което не искаш да стигне до нас!

Хората са различни, но обединяващо е Любовта. Нима добрите думи и дела не са ни носили топлина? Трябва да я съхраним и запазим чиста, и да я предадем на другите в същия вид. Да се освободим от завистта, злобата, алчността. Когато сме искрени и безкористни, добрите думи идват сами. Подадената любов ще задължи отсрещния, да се отзове по същия безкористен начин. Няма абсолютно лоши хора. Колкото и лош да е даден човек някъде светлината на доброто мъждука, а ние трябва да я възпламеним.

Да обичаме родителите си. Те имат нужда от малко топлина, защото са в края на пътя си, по който и ние вървим. Примерът ще бъде урок на нашите деца. Не трябва да забравяме и нуждаещите се от помощ хора. Да обичаме наред с всичко растенията и животните. Отношенията ни към тях е тест за самите нас - за моралната, човешка добродетел.

Да издигнем символът на доброто! Да тръгнем смело с вяра! Тогава всички бариери пред нас ще паднат. Минали спокойно, недокоснати от падащите камъни ще стоим от другата страна на няколко стъпала по- високо от другите, тихичко изпълнени с Любов и Щастие ще повтаряме: “Колко сме щастливи, колко е хубаво всичко около нас?” А Светлината ще очертава пътя ни, по който все по-смело и уверено изпълнени с Любов към всичко и всички, ще я следваме неотклонно.

Доц. Пенка Костадинова

Нашата загадка

Този, който допуска другите да сторят грях, виновен ли е за греха?

Трябва ли да мълчим, когато другите грешат?

Ако някой има неповторим недостатък, полезно ли му е да се правят още упреци?

Необходимо ли е да се лъже, когато се има предвид нещо полезно?

Как се познава злопаметния човек?

Приятели, ще чакаме вашите отговори на електронната поща sdvb@abv.bg!

7. Наука за живия Бог

Тук ще намери място новото учение, което ще помогне за нашето духовно усъвършенстване.

Как да станем по-добри и да се гордеем, че сме човеци с главно “Ч.”

То се нарича БВС. Б - благодетство в Постъпките, В - вяра в Доброто, С - сила в Истината /истинска Сила/.

Силен човек е този, който умее да прощава.

Трябва да се борим

До капка кръв за Доброто и Любовта, приятелю! За сиянието на земята. Сърцето ми плаче, защото те обичам човече. За теб ще се моля да бъде запазена земята. Да бъдат запазени цветята, които са спектъра на изгряващото Слънце. Ще се боря за леса, където дъха на горска ягода, дъб и леска, на бор и ела. Където пъргава катеричка скача от клон на клон и сипе елхови иглички, и оставя следи. Следата, която оставяме и ние на земята. Там, където се чува песента на славея и се слива с шепота на дърветата, с песента на цялата природа. Той пее за своята любов, която е част от Единната, Космическа Любов. За тази Любов ще се моля, за нея ще се боря.

Принципите на живота

1. Бог е един и никой няма право да го дели!
2. Не трябва да има различни религии и да се делите!
3. Вие сте една Душа, която принадлежи на Бога. Част от Него и Той от вас.
4. Вярата е една. Тя е в Бога.
5. Животът е Вечност - вечният жребий. Нектарът, от който трябва да пиете с пълни шепи!
6. Вярност, Вяра, Величие е човекът, който носи жребия на Обичта.
7. Истина, Свобода, Воля, Отговорност е нужна.
8. Обичай и люби естествено, защото Божият закон гласи: Не пожелавай с умисъл неща от ближния. Подай, за да ти бъде дадено напред!
9. Истината е в съвършенството.
10. Трябва да овладеете силата на духа!
11. Овладейте силата на мисълта! Чрез нея вие ще бъдете там, където желаете, със скоростта на мигновението. Ще бъдете такива, каквито искате да бъдете. Ще движите с поглед предмети и ще лекувате.
12. Неутрализирайте бацила на злото чрез усъвършенстване, в изграждане на добродетели!
13. Бъдете по-добри, за да сте по-леки и по-ефирни!
14. Нека добродетелта ви води, защото тя е тайната на красотата.
15. Преодолейте чувството на страх, за да вкусите завинаги от дървото на Вечността. Така ще станете по-богати и по-силни.
16. Можете да не бъдете монах, но да живеете духовен живот, а той е изграждане на добродетели в себе си.
17. Давайте съвети на нуждаещите се и ако те желаят, нека да ги приемат!
18. Трябва да стоите на твърда позиция и да сте на ясно със себе си!
19. Отговаряйте само с “Да” и “Не,” защото двусмислието води до анархия и дисхармония във вас!
20. Истината е да тръгнете по пътя на борбата, за да се усъвършенствувате!
21. Пред вас да стои дилемата: “Бъди последен, за да бъдеш първи!

8. Нашите съдби и проблеми

Едно момиче разказва

Чувствам се ужасно. Зная, трябва да уча. Опитвам се, но не мога. Търся път към себе си, но все не го намирам. Трудно ми е. Очаквам да намеря подкрепа от родителите и близките, но не я получавам. Те си знаят все своето. Имам приятел, от който вече се срамувам за положението, в което съм изпаднала. Мисля, че се намирам в действителна опасност. Не получавам удоволствие и удовлетворение от това, което върша. Правя го сякаш насила. А майка ми си знае все своето, дори след като опитах да се отровя. Зная, че тя не ми е майка в истинския смисъл на думата и от това ми е много тежко. Интересува я единствено това дали уча или не. А дали ме

болят очите, на нея и е все едно. Нали единствено най-важно е да уча и да вземам изпитите. Купува ми дрехи и други неща, за да уча. Като майка, може би ми мисли доброто. Иска да се изуча, което ще ми помогне по-късно в живота. Сякаш го прави повече заради хората, да може да се хвали. Знам, че за да се чувства тя добре, трябва да уча. Опитвам се, налагам си, но нямам желание и все не успявам.

Преди, като учех в техникума, не с чувствах така. Бях сигурна в това, което вършех. Имах отлични оценки. Вече нищо не е останало от това. Дори се срамувам от себе си. Такава, каквата съм сега - безволева и загубила желание за всичко. Намръщена и раздразнена от много хора около себе си. Приятелят ми може да се отдръпне от мен. Мъжете не обичат нещастните жени. Аз искам майка, татко и приятелят ми да се гордеят с мен, но явно не се получава. Зная че трябва да уча, но предметите по специалността ми се струват безинтересни и чужди.

Толкова ми е тежко от всичко това, че никой не ме разбира.

Елена Иванова

Тя няма измерение и никога не я купувайте!

Кой е виновен за Теб, за Мен и хилядите като Нас? Това е нашият “Аз,” колкото силен и колкото слаб да е. “Обичам те”- казва той. Уважавам твоите принципи, а зад гърба ти, не е същият. Говори ласкави думи. Убеждава вярващите наивници, а когато си тръгне, сякаш не е бил той. Един ден те среща на улицата, отминавайки с онова безразличие на весел човек и с някакъв невероятен

жест отсича: “Гледай си работата! Не те познавам!” Но кой е той? Кой си и ти? Това е твоето безразличие към съдбата на ближния. Размисли се: “Дали го обичаш? Дали зачете неговия истински “Аз.” Нали и той е човек, но човек с главно “Ч.” Ето го. Той върви пред теб. Изведнъж се спъва и пада на земята. Потича кръв от челото му. Но ти го отмина без да му подадеш приятелска ръка. Какво направи от него? Какво направи на беззащитното животно, което беше пронизано от куршума на ловеца в гърдите? Ти го взе със себе си, за да си направиш кожух от ценната му кожа. Божичко, ела и дай разума на “Аза,” който се крие в този човек! Моля те Господи! Прости му, защото не знае какво прави!

Покой, пълен покой е в душите ни. Безразличие и отвращение към всичко ценно в живота. Дори и не съществува този красив букет от цветя, който ти подаряват. За теб е важна цената на букета като парична стойност и питаш: “Колко струва?” А не питаш с колко любов ти беше подарен. Нима обичта може да се купи с пари? Ти дори не усещаш как приятно ухаят неговите багри. Лек пращец полепва по ноздрите ти, но ти не го усещаш. И все това безразличие. Дори градината от рози до теб ухае и ти не усещаш това ухание.

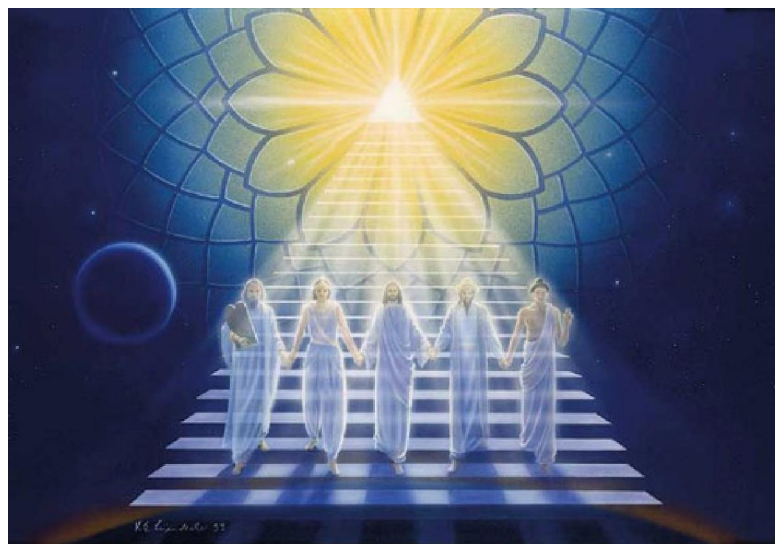
Луташ се и все търсиш нещо, което никога няма да намериш. Къде е тя Любовта? Дали наистина съществува? С какво може да с измери? Явно само с левове и валута - така мислиш ти. Тя е някаква мистична принцеса от приказките, която може би някога няма да се измерва с пари.

Това е твоята истинска Любов. Това е Любовта към цялата Вселена. Любовта към всички хора по света.

Тя няма измерение и никога не я купувайте!

Мария Герасова

9. Религиозен кът

Тук ще намерят място интересни факти, как е създадена религията и нейните последователи. Ще надникнем и в съдържанието и интериора в древните храмове, църквите, джамиите, синагогите и всички места, що касаят вярата в божествата и Бог.

Религиите

Когато се оформя цивилизацията, религията измества варварството и става смес от противоречиви елементи. На първо място, тя е комплекс от обреди проследими до първобитната магия, изпълвани от жреци, или жрици, царе - цивилизованото съответствие на племенните магьосници, чиято задача била да осигуряват прехраната, както и допълнителни придобивки за общината, която управляват. На второ място, това е комплекс от митове, свързани с обредите.

Сложната египетска теология, която установява взаимоотношението на различни местни божества, не отразява непременно истинската вяра на жреците. Това значи, че когато Египет се обединявал, те е трябвало да примирят претенциите на всеки местен бог с тези, на другите местни богове. Когато по-късно, под управляването на осемнадесетата династия, Тива става столица на Египет, нейният бог Амон, се слял с Ра и Хор и станал върховният бог. За египетския селянин, който живеел, работил и умираел в родното си място, създаденото от жреца родословие, с което неговият бог бил свързан с други богове, не било от голямо значение, щом като традиционният обред карал слънцето да свети, Нил да приижда, царевицата да расте, домашните животни да се размножават и животът в селото да си тече.

Както в Египет, така и във Вавилония, обединяването на страната - най-напред на един град-държава, а после под друг - довело до опита на жреците да нарекат боговете от различните градове в един пантеон. След като Вавилон станал управляващ град /около 2000 година пр.н. е/ неговият бог Мардук - бог на светлината, който бил победил Тиамат - дракона на водата, сътворил небето и земята, от частите на които ги разсякъл, и създал растенията, животните и хората. Този древен мит за сътворението на света, е достигнал до нас в няколко версии. В по-старите легенди на Вавилонския Мардук, а Еа - бог на град Ериду /разположен по това време на брега на Персийския залив/, е създател на света. Без съмнение, в основата на този мит, лежат борбите на първите заселници във Вавилон за отвоюването на земя за обработване, от блатата по долното течение на Тигър и Ефрат. Друг отклик от първите борби с враждебната водна стихия е историята за

потопа, за която до нас са достигнали няколко версии. Разливането на реките, което е било причина за богатата реколта, изглежда е било постоянна заплаха за много ранни цивилизации и по-специално за тези, в обширната алувиална вавилонска равнина. Разказите за сътворението на света и потопа в книгата Битие, са еврейска преработка на тези вавилонски легенди.

10. Любопитно и забавно

Знаете ли, че?

& Кестените са отлично средство против молци. Затова ги нанизваме на връв и връзките окачваме при дрехите.

& Ръцете не се напукват, ако след работа се изплакват в малко виновен оцет.

& Пресолените ястия могат да се поправят, като към тях се прибави суров картоф, да поври няколко минути.

& Лимонът пуска повече сок, ако преди употреба, го пуснем да постои една минута в гореща вода.

& Потъмнелите огледала се чистят най-добре с парцал, натопен в каша от стрит тебешир, вода и оцет.

Пръстенът - украшение и символика

В древността, пръстените са служили като сановнически, отличителен знак. Това били пръстени, свързани с обред на църковно или светско въвеждане във функция, например, така наречените рибарски пръстени, които при встъпване на длъжност, папите връчвали на подчинените си сановници и след смъртта, били унищожавани. Венецианските дожи също имали специални пръстени. Всяка година на Задушница, ги хвърляли в морето, за да укрепят властта си над морските стихии.

Пръстените изпълнявали също функция на легитимация или разпознавателен знак. Специални пръстени имали съсловията, еснафите, религиозните и политически съюзи. Владетелите награждавали с пръстени свои служители. Метала и качеството, зависели от заслугата на наградения. Запазени са документи от Рим и Византия.

През Средновековието, пръстенът бил прикрепен към документ, за потвърждаване на неговата валидност. От времето на крал Ричард-Лъвското сърце, такъв бил прикрепен към договора за Нормандия.

Духовниците с висок сан носели понтификални пръстени по време на литургии. Монахините носели прости пръстени, в знак на своето обвързване с Христос.

През 15-17 век, специални пръстени са използвани вместо броеница, за отмятане на молитвите.

Така наречените папски пръстени, били изработвани от позлатен бронз с знака, или името на папата, с мотив на тиара /тройна корона/, за ключовете на свети Петър, или със символите на евангелистите.

Богомолските пръстени били от евтин материал - олово калай или бронз и се украсявали с раковина, като символ на града на поклонението.

Цецилия Джонкинс